

הַכּוּס שֶׁנֶּשְׁפָּכָה:

סודו של רבי עקיבא איגר

סיפור על תורה, קדושה, ולב של יהודי

חֶכֶם עָצוּם:

כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה הִיטָה בְּרָאשׁוֹ.
אֲלֵפֵי תַלְמִידִים לָמְדוּ אֶת סִפְרָיו.

וְלֵב עֲנָק:

הוא תמיד נזהר, יותר מכל דבר...
שֶׁאֵף יְהוּדִי לֹא יִפְגַּע וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ!

ליל הסדר בבית מאור הדור.
הבית מצוחצח מחמץ.
המפה מבריקה כמו שלג.
שקט קדוש ומרגש בחדר.
כולם מחכים לשמע את הרב...

בְּקִצָּה הַשּׁוֹלְחַן יֵשֵׁב רַב חַיִּים.
יְהוּדֵי עֲנִי, עֵיף וְגִלְמוּד.
הוּא הַבֵּיט בַּתְּלִמִּידִים הַגָּאוֹנִים,
וַיִּדְּיוּ קִצֵּת רָעָדוֹ מִפֶּחַד:
"אֲנִי ה', רַק שְׁלֹא אֶהְרֹס אֶת סְעוּדַת הַחֵג שֶׁל הָרֶב..."

וְאִז, רַב חַיִּים שָׁלַח אֶת יָדוֹ...
הַיָּד רָעְדָה הַיָּד רָעְדָה
וּבְלִי שִׁים לֵב, הִיא נִתְקַלָּה בְּחִזְקָה בַּגְּבִיעַ הַגָּדוֹל!
"הַיָּד רָעְדָה מְעַט."

דלינג!

הגביע נפל! היין האדום והמתוק מזנק מהכוס בבת אחת.

An illustration of a group of Jewish children, mostly boys wearing white shirts and kippot, sitting around a round table with a white tablecloth. In the center of the table is a large, dark red splash, resembling blood. The children's hands are resting on the tablecloth around the splash. The entire scene is framed by an ornate, golden-brown border with intricate floral and geometric patterns.

כַּתֵּם אָדוֹם וְעָנֵק מִתְפַּשֵּׁט עַל הַמִּפָּה הַצְחוּרָה.
שֶׁקֶט דְּמָמָה בַּחֲדָר.
אֵף אֶחָד לֹא מוֹצִיא הֶגְהָ.
כּוֹלָם מִסִּתְכָּלִים עַל הַמִּפָּה שְׁנֵהֲרָסָה...

לַחַיִּיו שֶׁל רַב חַיִּים
בָּעָרוֹ מִבוֹנָשָׁה.

הַלֵּב שֶׁלוֹ דָּפֵק בְּחִזָּקָה:

"אַיִזוֹ חֲרָפָה! הֲרִסְתִּי
לְרַב אֶת הַסֵּדֶר!"

בוֹם-בוֹם... בוֹם-בוֹם...

"הֲלוֹאִי שֶׁהֶאֱדָמָה
תִּבְלַע אוֹתִי עֲכָשׂוּ!"

שְׁנֵי אַחַת אַחֲרֵי שֶׁיֵּין נִשְׁפָּךְ...

רַבִּי עֲקִיבָא אֵיגָר שָׁם לֵב לְפָנָיו הַבּוֹכּוֹת
שֶׁל הָאוֹרֶחַ.

הוא יָדַע שֶׁהוא חָיֵב לְהַצִּיל אֶת הַלֵּב שֶׁלוֹ!

בְּלִי לַחֲשׁוֹב פַּעַמִּים,
הָרַב הֵנִיף אֶת כַּף יָדוֹ
וְנָתַן מִכָּה חֲזָקָה בְּשׁוֹלְחַן הָעֵץ!
בָּאֵאוֹם!!!

הַשׁוֹלֶחֶן כּוֹלֵא רֵעֵד.

וּפִתְאוּם... גַּם גְּבִיעַ הַכֶּסֶף שֶׁל הָרַב צָנַח אַחֲוָרָנִית!
עוֹד יֵין אָדוּם נִשְׁפָּךְ, וְהַפְעֵם... מִהֶכּוֹס שֶׁל גְּדוֹל הַדּוֹר!

"אוי וַאֲבוֹי! נִרְאָה לִי שְׁשׁוּלְחַן
הָעֵץ הַזֶּה הוּא רָעוּעַ וְרוֹקֵד!
הִנֵּה, תִּרְאוּ! בְּגִלְלָה זֶה נִשְׁפְּכוּ הַכּוֹסוֹת
לִי וְגַם לְאוֹרַח הַיָּקָר שְׁלָנוּ..."

הַבוֹשָׁה שֶׁל רַב חַיִּים נֶעְלָמָה כֹּלָא הִיָּתָה!

מָה חָשׁוּב יוֹתֵר בַּתּוֹרָה שְׁלָנוּ?

הָרַב לְכָלֵךְ אֶת מִפֶּת הַחֵג וּבִיּוֹזָה אֶת עֲצָמוֹ,
רַק כִּדֵּי לְשִׁמּוֹר עַל הַלֵּב שֶׁל הַחֲבֵר.
כִּי עַל זֶה מְבַסֶּסֶת הַתּוֹרָה: "גָּדוֹל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת!"

גַּם לָנוּ זֶה קוֹרָה!

◆ חָבֵר נִתְקַל בְּכֶסֶּא
בַּחֲדָר הָאוֹכֵל...

◆ הָאוֹכֵל נִשְׁפָּךְ, הוּא
מֵאֲדִים מְבוֹשָׁה וְכוּלָם
מִסְתַּכְלִים.

◆ בְּרֹגַע הַזֶּה, אֲנַחֲנוּ יְכוּלִים
לְהִיּוֹת רַבֵּי עֲקִיבָא אֵיגָר!

חֵבֶר הַפִּיל אֶת הַקֶּלֶמֶר
וְהַכּוּל הִתְפַּזֵּר

לְצַחֵק
וּלְהִסְתַּכֵּל

לְגַשֵּׁת, לְעִזּוֹר וּלְדַמֵּר:
גַּם לִי זֶה קוֹרָה!

יְהִי רָצוֹן שְׁה' יִיְיָ לָנוּ לֵב רַגִּישׁ וְאוֹהֵב, לְשִׁמּוֹר עַל
כָּל יְהוּדִי, מִמָּשׁ כָּמוֹ רַבִּי עֲקִיבָא אֵיגָר!